

pühha arsti silmād ep olle õdd ja pāwad mo pole põdrdud?

Rāgib mailma rāhiwas minnust furja, ja walletab üsna muido minno peale, ja tahhab mo head nimme teiste nāhhes ja kuuldes mudda sisse sōtkuda: kūl wi- maks wāssiwad nende furjad keled om- mast tiggedast kelepeksmissest fa árra, ja se Israeli farjane, kes Pea kohhal wallitseb, ja kes ei tukku eggas uinu maggama, woiib mo digust peagi jālle ettetua, kui louna walgust.

Kaub mõnni ilmalik warra minno pāest árra, mōtlen: Allasti tullin ilmale, surnosārgiga pannakse mind kirsto. „Meie ep olle ühtegi ilmale to- nud, awwalik on, et meie mid- dagi ei woi mailmast árrawia. Agga kui meil peatoidust ja ihhō

fattet on, siis peame sega rah- hul ollema.” — I Tim. 6, 8. Mo südda ütle rōmoga: „Mo lotus — Õn- nisteggi ja!”

W i n a v u.

Kunningas Tawet laulab pühast Waimust aetud, et Jummal lässeb ar- must sedda sündida, et: „Wiin waese innimesse süddant rōmustab, ja temma valge rōdmäks teeb ommast rammust.” (E. r. 104, 15.)

Kunningas Tawet laulab fest rōmus- tusse jomaaiaast, mis iggavenne Kun- ningas Kristus Kana pulmas weest wal- mistas, et mis sel pāwal sündis imme- likkul wisiil korraga ja ühhe silmapilgoga, se sūnnib meie pāwil ka immelikul kom- bel aega mōda ja kolme ku sees, ja